

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૦૭૬ વર્ષ

પુસ્તકનું નામ રૂંડો પ્રજાં

વિષય ૧/૨૬ દરજી નોંધાયેલું.

॥ श्री अर्हं नमः ॥

अथ पंडित श्री वीरविजय

महाराजनो दुंडो प्रबंध.

रथनार तथा छाया प्रसिद्ध मुद्रनार,
शा. गीरधरलाल हीराभाष.

अमदावाद.

— * —

आवृत्ति १ वी.

प्रत ५००.

— ०००००० —

संवत् १९७६

सन् १९२०

श्री जैन विद्याविजय प्रिन्टींग प्रेसमां शा. पोपटलाल
अमदावादां छाया रोयीरेड—अमदावाद.नं. ११६

कीमती ६०.

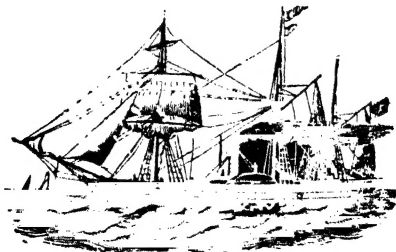
સુચના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
— ❀ — ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

આ પ્રબંધ શા. ગીરધરલાલ હીરાભાઈએ પોતાના
કાકા શા. લલુભાઈ પુંજસાના શ્રેયાર્થે છપાવી ભેટ તરીકે
આપ્યો છે.

આ પ્રબંધની ૧૪ ની કલમમાં લખ્યું છે કે શ્રી
વીરવિંજયજી મહારાજના ગ્રંથો તેમના પુસ્તક ભંડારમાં
નથી પરંતુ આ પ્રબંધ રચાયા પછી તેમના ઘણા ખરા
ગ્રંથો એકઠા કરી તે ભંડારમાં રાખવામાં આવ્યા છે
એમ માલુમ પડ્યું છે. સંવત ૧૯૭૬ ના આસો સુદ
૧૧ શનિવાર તા. ૨૩ માંહે અકટોબર સને ૧૯૨૦

અમદાવાદ.

શ્રી

અથ પંડિત શ્રી વીરવિજયજી

માહારાજનો ટુંકો પ્રબંધ.

શ્રી માહાવીર પ્રભુના શાસનમાં સંવેગ પક્ષિ મુનિ શ્રી વીરવિજયજી માહારાજ સાંપ્રત સમયમાં નામાંકિત થયા છે. એમના ચરિત્ર વિશે થોડીક હકીકત એમના એલા પંન્યાસ રંગવિજયજીએ કવિતામાં લખેલી છે. વળી શ્રાવક સુખાજી રવચંદ્રભાઈ જેચંદે પુનઃઓની નવી આવૃત્તિ છપાવેલી તેમાં એમની (વીરવિજયજીની) કાંઈક હકીકત દાખલ કરી છે. એ બન્ને લેખ, તથા વીરવિજયજીએ પોતાના ગુરુ શુભવિજયજીના ચરિત્ર બાબત જે બીના કવિતામાં લખી, તેનું નામ શુભવેલી રાખેલું છે તેનો આધાર લેઈને તથા મારા જાણવામાં એમના વીશે જે કાંઈ આવેલું છે તે ઉપરથી :આ ટુંકો પ્રબંધ હું લખુ છું.

૨ ભરતખંડ (હોંદુસ્થાન) ના ગુજરાત દેશમાં અમદાવાદ શહેર છે. જૈન સંપ્રદાયમાં તેને રાજનગર કેહે છે. તેમાં પાનકોરને નાકેથી દીલ્હી દરવાજે જવાના રસ્તા

ઉપર શેઠ મગનભાઈ કરમચંદ અને શેઠ ડાહ્યાભાઈ અ-
નોપચંદની વાડીઓ આવેલી છે. તેના વચમાં કોઈક
ઠેકાણે સાંતીદાસનો પાડો (મેહલ્લો) છે. પ્રથમના વખ-
તમાં એ સ્થળના નજીક ધીનો કાંટો હતો. એ સાંતીદાસના
પાડામાં જન્મેશ્વર નામે અવધીય બ્રાહ્મણ અને તેમની સ્ત્રી
વીજકોરભાઈ રહેતાં હતાં. તેમને ગંગા નામે દીકરી અને
કેશવરામ નામે દીકરો હતો. કેશવરામનો જન્મ સંવત
૧૮૨૯ ના આસો સુદ ૧૦ ને રોજ થયો હતો. આશરે
૧૮ વરસના તેઓ થયા તે અગાઉ તેમને દેહગામ પર-
ણાવ્યા હતા. તેમની વહુનું નામ રાણીઆત હતું. એ અ-
રસામાં એમના બાપ મરી ગયા હતા. અને સોવસા તેવા-
માંજ કેશવરામ અને તેમનાં મા વીજકોરભાઈને કોઈ
કારણને લીધે ખટપટ થઈ. તેથી ઘેરથી રીસાઈને કેશવ-
રામ જતા રહ્યા. તેમની ખોળ કરવા વીજકોરભાઈ પો-
તાની બેઠેનને જોડે લેઈને અમદાવાદ નજીકના ગામેમાં
ફર્યા પણ કેશવરામની ભાળ મળી નહીં. આથી હબકના
માર્યા વીજકોરભાઈ કોઈ ગામે મરી ગયાં. અને આ
માઠા સમાચાર કેશવરામની બેઠેન ગંગાએ ઘેર સાંભળ-
તાંજ મા તથા ભાઈના વિજોગના ધ્રાશકાને લીધે પ્રાણ
ખોયા.

૩ અમદાવાદ તરફ આવા દુઃખદાયક બનાવ બન્યા
ત્યારે કેશવરામ ધોળેરા નજીક ભીમનાથ ગામમાં કે સિ-

દ્વાયળ નજીક પાલીતાણામાં મુનિ માહારાજ શ્રી શુભ-
 વિજયજીના સમાગમમાં આવ્યા હતા. સંવેગ પશ્ચિ મુનિ-
 રાજ માહારાજ સત્યવિજયજીની પાટ પરંપરામાં પન્યાસ
 જસવિજયજી થયા, તેમના ચેલા શુભવિજયજી માહા
 ગુણવાન હતા. હવે તે સમયમાં કેશવરામને કાંઈ મંદગી
 થયેલી તે શુભવિજયજીની સહાયતાથી દૂર થઈ હતી.
 તેથી શુભવિજયજીના ઉપકાર તળે કેશવરામ આવેલ; એ-
 ટલે શુભવિજયજીની અનુભૂતિ રાખી તેઓ ઘેર પાછા
 ના ગયા. પણ શુભવિજયજીની પ્રેરણા પ્રમાણે તેમની
 સાથે પાળીતાણેથી ખંભાત ગયા; જ્યાં નજીકમાં પાનસર
 ગામ છે ત્યાં કેશવરામના આગ્રહથી શુભવિજયજીએ
 તેમને સંવત ૧૮૪૮ ના કાર્તિક વદમાં શુભ દિવસે દિક્ષા
 આપી વીરવિજયજી નામ પાડ્યું. આ ખખર ખંભાત
 ગઈ. ત્યાંથી સંઘે સામૈયું કર્યું; અને સારા આડંબરથી
 ગુરૂ ચેલાને ખંભાતમાં એક પોષધશાળામાં પધરાવ્યા.
 શુભવિજયજીને પ્રથમના બીજા બે ચેલા વીરવિજય અને
 ભાણુવિજય નામે હતા.

૪ આસરે પાંચ વરસ લાગટ એટલે સંવત ૧૮૫૩
 ના જેઠ સુદ ૫ સુધી શુભવિજયજી ખંભાતમાં રહ્યા અને
 વીર મુનિને સારી પેઠે ભણાવ્યા. એમ લાગે છે કે સં-
 સ્કૃત ભાષા કોઈ અધ્યાપક પાસેથી વીરવિજયજી શીખ્યા
 હતા. પણ તેના નામ વીગેરેની કશી હકીકત માલમ પડી

નથી. શુભવિજયજી મોટા વિદ્વાન હતા. જૈનાગમ વિગે-
રેનું જ્ઞાન વીરવિજયજીએ તેમના પાસેથી મેળવ્યું હતું.
સંવત ૧૮૬૭ ના ફાગણ વદ ૧૨ ને રોજ શુભવિજયજી
અમદાવાદમાં દેવગત થયા. તે પેહેલાં ગમે તે સમયે તેમણે
વીરવિજયજીને જોગ વેહેવરાવી પન્યાસપદ આપ્યું હતું.
વીરવિજયજીનો ખુબ પ્રેમ શુભવિજય ઉપર હતો. ગુરૂની
ભક્તિ અને ગુરૂનો વિનય કરવામાં વીરવિજયજીએ મણા
રાખી નહોતી. તેમજ શુભવિજયજીનો ભાવ વીરવિજયજી
ઉપર ખડુ સારો હતો. શુભવેલીમાં વીરવિજયજીએ લખ્યું
છે તેમાં નીચેનો હુકો જાણવા જેવો છે:-

“એ ગુરૂના ગુણ જળનિધિ ॥ મુજ મતિએ ન કહાય ॥
ગુણનિધિ જળનિધિ જળ ભર્યો ॥ ગર્ગરીમેં ન સમાય ॥”

૫ શુભવિજયજીની સાથે વીરવિજયજી આશરે ૧૨
વરસ રહ્યા તે દરમીઆન ગુરૂ પાસેથી જે જે શીખવા
જેવું હતું તે વીરવિજયજી શીખી ગયા હતા. તેમજ જૈન-
મત અને પરમતનાં ઘણાંક પુસ્તકો ખુબ ધ્યાન દેઈને
તેમણે વાંચ્યાં હતાં. જો એમ ના બન્યું હોત તો સંવત
૧૮૬૦ નું વરસ પુરૂં થતાં સુધીમાં એમણે પોતાના કર્મ-
ની નિર્જરા થવા અને પરને ઉપકાર કરવા માટે જે નાના
મોટા ગ્રંથો કવિતામાં રચીને પોતાની કુશળતા દર્શાવી
હતી તે થવું અશક્ય હતું.

૧ નિચે કહેલા નાના મોટા ગ્રંથો સંવત ૧૮૬૦ થતાં સુધીમાં એમણે રચ્યા હતા:-

- (૧) ગોડીપાર્શ્વનાથજીનાં ઢાળીઆં સં. ૧૮૫૩
- (૨) અઠાણું બોલનું સ્તવન (આ સ્તવન શુભવિજય-જીનું રચેલું છે.) સં. ૧૮૫૫
- (૩) સુરસુંદરીનો રાસ સં. ૧૮૫૭
- (૪) વીરપ્રભુનું ૩૫ વાણીનું સ્તવન સં. ૧૮૫૭
- (૫) અષ્ટપ્રકારી પુજા સં. ૧૮૫૮
- (૬) શુભવિજયજીના અમદાવાદના મુખ્ય શ્રાવકોના નામસુચક શુંહળી સં. ૧૮૫૮
- (૭) શુભવેલી સં. ૧૮૬૦

૭ દિક્ષા લીધા પેહેલાં વીરવિજયજી બ્રાહ્મણ હતા. તેથી મને લાગે છે કે એમણે કાંઈ પણ વિદ્યાભ્યાસ કર્યો હશે ખરો. અને તેમનું મન પણ કાંઈક કેળવાયેલું હશે ખરૂં. તેમજ એમના મન તનની શક્તિઓ સારી અને બુદ્ધિ તીવ્ર હોવી જોઈએ. જો એમ ના હોત તો ઉપર જણાવેલી મુદત સુધીમાં તેઓ સારા કવિ અને ઉપદેશક નિવડવા અશક્ય હતા.

૮ શુભવિજયજી સાથે વીરવિજયજી અમદાવાદમાં આવેલ ત્યારે દોસીવાડાની પોળમાં ડહેલાને અપાશરે કે લવારની પોળના અપાશરે રહેલા. પણ શુભવિજયજી દેવગત થયા પછી વીરવિજયજી અમદાવાદમાં આવતા

ત્યારે કોઈકિવાર ખીજે અપાશરે રહ્યા હશે પણ ન્યારથી ભઠીની પોળમાં અપાશરે થયો ત્યારથી તેઓ ત્યાંજ રહેતા. એ અપાશરે સંવત ૧૮૬૫ માં શ્રાવક લાલભાઈ કીકુ, ભવાનચંદ ગમાનચંદ, હરખચંદ કરમચંદ તથા ગલાખચંદ જેચંદ વીગરે શ્રાવકોએ મળીને બંધાવ્યો હતો.

૬ વીરવિજયજી ગુજરાતના ઘણાક શહેરો તથા ગામેમાં જત્રા કરવા તથા ઉપદેશ કરવા માટે વખતો વખત ગયા હતા. મેવાડમાં કેસરીઆનાથજીની જત્રા-કપ-ડવણજવાળા કોઈ સાહુકારના સંઘ ભેળાં તેમણે કરી હતી; ત્યારે કેસરીઆનાથજીનું તેમણે સ્તવન રચ્યું હતું, તે મેં વાંચ્યું છે. પણ હાલ એ સ્તવનનો પત્તો મળતો નથી. આખુજીનું તેમણે સ્તવન રચ્યું છે તેથી પંચતીરથની તેમણે જત્રા કરી હશે એમ લાગે છે પરંતુ એ વીશેનો કાંઈ દાખલો નથી. સંવત ૧૮૬૬ માં અમદાવાદના શેઠ હીમાભાઈ વખતચંદ, હઠીસંઘ કેસરીસંઘ અને મગનભાઈ કરમચંદે મળી પંચતીરથનો સંઘ મોટા આડંબરવાળો કાઢાડ્યો હતો તેમાં વીરવિજયજીને વીનતી કરી સાથે લીધા હતા પણ ગુજરાતની સરહદ બાહાર એ સંઘ જઈ શક્યો નહોતો. એમાં કોલેરાના ઉપદ્રવનો ત્રાસ થયાથી ખાલનપુર રાજના ચીત્રાસણી ગામેથી તે પાછો ફરી અમદાવાદ આવ્યો હતો. એ સંઘ ઘણો મોટો હતો અને

તેની શોભાનો પાર નહોતો. પણ તેમાં ભંગાણુ પડયું ત્યારે તે તાંતર વાંતર થઈ ગયો હતો. જેમ જેને સવડ મળી તેમ ટોળીઓ થઈ ગઈ ને નાહા. સંઘવીના આશ્રય નીચે બધા રહી શક્યા નહી. વીરવિજયજીના જે પરમ રાણી શ્રાવકો હતા તેમની ટોળી જુદી પડી. તેમાં મારા દાદા પુંજસા પીતાંબરદાસ સહકુટુંબ હતા. વીરવિજયજીને સાથમાં લેઈ એ ટોળી સહીસલામત અમદાવાદ આવી પોચી હતી. જ્યાં એ ટોળીનો મુકામ રસ્તામાં થતો તેના ફરતુ વીરવિજયજી માહારાજ મંત્રીને પાણી આપતા તે છાંટવામાં આવતું. સંઘના લોકને કેટલાક દીવસ સુધી સરકારે રોકી શહેર બાહાર રાખ્યા હતા. તેથી લોકોને ઘણી આપદા પડી હતી; ને કાંઈક જણુ ઘર ઘર કરતા મરી ગયા હતા. સરકારની સખ્તાર્થ છતાં ઘણાક લોકો છાના છપના શહેરમાં પેશી પણ ગયા હતા.

૧૦ વીરવિજયજીની દેશના દેવાની કળા ઘણાજ ઉંચા પ્રકારની હતી. વાજ્યાન વળતે સાંભળનારાઓની ઠઠ જામતી હતી. એમના ઉપદેશથી ઘણા લોકો પોતાનો મત છોડી દેઈ જૈનધર્મી થયા હતા.

સંવત ૧૮૭૧ માં અક્ષયનિધિ તપનું સ્તવન વીરવિજયજી સુરત ચોમાસુ રહેલા ત્યાં બનાવ્યું હતું. એ વળતે ત્યાંના જતિઓએ કજીઓ મચાવ્યો હતો. રંગ-

વિજયજીના લખાણથી એમ સમજાય છે કે તીથી ખાખત કજીઓ થયો હતો. મારા સાંભળવા મુજબ જતિઓની રજા વિના વીરવિજયજીએ શ્રાવકોને ઉપધ્યાન વેહેવરાવ્યાં તેથી જતિઓએ કજીઓ મચાવ્યો હતો. ગમે તેમ હોય પણ જતિઓ કોર્ટે ચઢ્યા હતા અને તેમાં તેઓ ફાવ્યા નોતાં. આ સંબંધી સવીસ્તર ખીનાનો લેખ મળ્યો નથી તેથી વધારે લખવું ઉચીત નથી.

૧૧ સંવત ૧૮૭૮ માં અમદાવાદમાં ઢુંડીયાના કજીઆથી શ્રાવકોમાં મોટી ઉશકેરણી ફેલાઈ હતી. અમદાવાદના ડીસ્ટ્રીક્ટ જજ સાહેબની કોર્ટમાં સાણંદના કોર્ષ ઢુંડીયાએ અમદાવાદના વીસાશ્રીમાળી શ્રાવકની નાત ઉપર દાવો કર્યો હતો, તે કામમાં જજ સાહેબે ઢુંડીયા અને તપા પક્ષના વિદ્વાન સાધુ અને શ્રાવકોને બોલાવ્યા હતા, તેમાં વીરવિજયજી હતા. ચોક્કસ લેખની ગેરહાજરીમાં આ વીશે વધારે લખવું મને ઠીક લાગતું નથી. મગનલાલ વખતચંદ કેહેતા કે એ કેસનો રીપોર્ટ અંગ્રેજીમાં છપાયો હતો, અને તે વખતે સદર અદાલત સુરતમાં હતી. એ રીપોર્ટ મળી આવે તો બધી ખીનાનું સ્વરૂપ સમજાય.

૧૨ મુંબાઈવાળા શેઠ મોતીસાએ શત્રુંજયના કું-ગર ઉપર નવી ઢુંક બંધાવેલી તેની અંજન સીલાકાનો

ઓછવ સંવત ૧૮૬૩ માં થયો હતો. વગ્ની શેઠ હઠીસંઘ કેશરીસ્રીધે અમદાવાદમાં દીલ્હી દરવાજા બાહાર નવું બાવન જિનાલયી મોટું દેહરું બંધાવેલું તેની અંજન સીત્રાકાનો ઓછવ સંવત ૧૯૦૩ માં થયો હતો. એ બન્ને મોટા ઓછવોમાં પ્રતિષ્ઠાનો વિધી કરાવવામાં વીરવિજયજી અગ્રેસરી હતા. અને તેમના અનુમત મુજબ બધું કામ થયું હતું. એ બન્ને ઓછવોની શોભા અને સઘળી હકીકતનું વર્ણન વીરવિજયજીએ તેના ઢાળીયાં જેની તે વખતે રચીને કાયમ રાખેલ છે.

૧૩ સંવત ૧૯૦૫ની સાલમાં ઉભી સોરઠનો એ-ત્રે સિદ્ધાચળ અને ગીરનારનો સંઘ અમદાવાદના નગર શેઠ હીમાભાઈ વખતચંદની હૈઆતીમાં તેમના પુત્ર શેઠ પ્રેમાભાઈએ કાહાડયો હતો તેના ભેગા વીરવિજયજી ગયા હતા. એ સંઘના ઢાળીયાં પણ તેમણે જેની તે વખતે રચીને સંઘની શોભા અને હકીકત જીવતી રાખીછે.

૧૪ વીરવિજયજીના અંથોથી તેમની વિદ્વતા અને કવિતા કરવાની શક્તિ પ્રદર્શીત થાય છે. એમની રચેલી પુત્રઓ ઠેર ઠેર હુમેશાં ગવાય છે. એમના અંથોમાં નીતિ ધર્મનું શિક્ષણ બહુ સારી રીતે આપેલું છે; અને તે મનોરૂ અને આનંદદાયક હોવાથી બહુ વાહાલુ લાગે છે. બાળકને પુછીએ કે દરીઓ કેવડો, તો તે પોતાની વામ

પોહોળા કરીને તેનું માપ બતાવે છે તેમજ વીરવિજય-
જીની આપડતની પરિક્ષા કરનારને જેવું જ્ઞાન હશે તેવી
તે પરિક્ષા કરશે. વીરવિજયજીની વાણી, ગુજરાતી ભાષા
એકલી જાણતો હોય તેને, વીરપ્રભુની વાણીનું જ્ઞાન કરા-
વવાને આ સાંપ્રત સમયમાં વાણી ઉપયોગી છે એટલુંજ
નહીં પણ કવિ અને પંડિતાઇનું માન મેળવવાની હુંશ
ધરાવનારને પણ સારા નમુંના તરીકે ગ્રહણ કરવા લાયક
છે. મારાથી જની શકે તે મુજબ મેં વીરવિજયજીના લે-
ખોના નામ એકઠાં કર્યા છે અને તેની ટીપ મેં પરિશી-
ષ્ટમાં દાખલ કરી છે. દીલગીરીની વાત છે કે એમના
રચેલા તમામ ગ્રંથો-ખસકે થોડા પણ, એમનો પુસ્તક
બંડાર જે કે ભઠીની પોળના અપાશરામાં છે તેમાં નથી.
એમણે જે પરચુરણ સ્તવનો-ગુહલીઓ વીગેરે રચેલ તેનો
સમાવેશ એક પ્રતમાં કરેલો હતો તેનું નામ તેમની દે-
આતીથીજ સ્તવનાવળી પાડેલું. એ સ્તવનાવળીમાં જે જે
કંઠણ છે તેનો ટોનો પોતે કરેલો છે પણ એવા ટોનાવાળી
પ્રત હાલ મળતી નથી. એ સ્તવનાવળી પ્રસિદ્ધ થયા પછી
જે સ્તવન વિગેરે એમણે રચેલાં છે તેમાંના કોઈ કોઈ
મારા જાણનામાં આવ્યાં તેના નામ મેં ટીપ અંદર દાખલ
કર્યા છે સુરસુંદરીનો રાસ, ધમ્મીલ કુંવરનો રાસ, ચંદ્ર-
શેખરનો રાસ અને પ્રશ્નચિંતામણી એ ચાર મોટા ગ્રંથો

એમણે રચેલા છે. તેમાં પહેલા ત્રણ ગુજરાતી કવિતામાં છે અને ચોથો ગ્રંથ સંસ્કૃત ગદ્યમાં છે. એમની પુનઃ-ઓમાં ચોચક્રપ્રકારી પુનઃ સાંથી મોટી છે અને તે અનોપમ છે. કર્મગ્રંથ આવડતા હોય તેનાથી એ જરોજર સમજાય તેવી છે. પુર્વે વીરવિજયજી પ્રત્યે જેમને બહુ ભાવ નહોતો એવા સખસોએ ચોસક્રપ્રકારી પુનઃ કર્મગ્રંથ લખ્યા પછી વાંચી ત્યારે તેમને વીરવિજયજીની કાબેલી-અતની પ્રતિત થઈ હતી.

૧૫ રંગવિજયજીએ પોતાના ગુરૂ વીરવિજયજીની જે હકીકત લખી છે તેમાં વીરવિજયજીના અમદાવાદના મુખ્ય ભાવીક શ્રાવક અને શ્રાવીકાના નામ આપ્યાં છે તે આ પ્રમાણે છે:—શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈ શેઠ ભુભાઈ (મોતીચંદ); દલીચંદ ભવાનચંદ, હીરાભાઈ પુનઃસા, ઉમાભાઈ રૂપચંદ, અને ત્રીકમદાસ નથુભાઈ તથા શેઠ હઠીસંચ કેશરીસંધની વીધવા શેઠાણી હરકુવરભાઈ.

૧૬ સંવત ૧૯૦૮ ના શ્રાવણ માસમાં વીરવિજયજીને મંદગી થઈ. સંધના લોકોએ એમની ઘણી વયાવય કરી; અને દવા પણ બહુ કરી પરંતુ આરામ થયો નહીં. છેવટે ભાદરવા વદ ૩ ને ગુરૂવારે પાછલા પોહારે તેઓ દેવગત થયા. આ સમાચાર અમદાવાદમાં ફેલાતાં

તમામ શ્રાવક મંડળમાં અત્યંત શોક વ્યાપી ગયો. લોકોના ટોળે ટોળાં એમનાં શરીરના દર્શન કરવાને ગયાં. બીજે રોજ શહેરમાં હડતાલ પડી અને હુન્નરો શ્રાવકો ભઠીની પોળમાં અપાશરે લેળા મળ્યા. રાતરે તાસથી મઢેલી શો-ભાયમાન શીળીકા તૈયાર કરાવેલી તેમાં વીરવિજયજીના શરીરને મુનિવેશ સહીત પદ્માસને પધરાવ્યું. પછી નાણાં ઉછાળતા અને ધુપની ઘટા સાથે શીળીકાને ચઢતા વચે થઇને સાબરમતી નદી ઉપર દુધેશ્વરને આરે લેઈ જવામાં આવી. ઉભે રસ્તે બને બાબુએ હુન્નરો લોકો વીરવિજયજીના છેલ્લાં દર્શન કરવાને કોઈ બેઠા કોઈ ઉભા હતા. શીળીકાની સાથે હુન્નરો શ્રાવકો ચાલતા હતા અને એકઠા મળેલ લોકોમાં ભાગેજ કોઈની આંખ આંસું વિનાની રહી હશે. ચંદન વીગેરે કાપની રચેલી ચીતામાં જે વખતે શીળીકા પધરાવી તે વખતનો દેખાવ ઘણોજ ગંભીર અને કંડણાજનક હતો. હુન્નરો શ્રાવકોની આંખમાંથી આંસુની ધારાઓ વહેતી હતી.

૧૭. ૧૯૦૯ સંવત ના માહા સુદ ૬ ને સોમવારે વીરવિજયજીનાં પગલાં સંધે-અમદાવાદમાં ભઠીની પોળના અપાશરાની વાડીમાં એક થુલ બંધાવીને તેમાં સ્થાપ્યાં. તે વખતે આશરે પંદર દીવસ સુધી-સ્વામીવહન સાથે સારો બેશ ઓછવ આપ્યો હતો.

૧૮ વીરવિજયજીની તીથીને દીવસે હર હમેશ માણેકથોકમાં હડતાલ પડે છે. અને ભડીની પોળના અપાશરે ઘણા શ્રાવક શ્રાવીકાઓ પોસા કરે છે અને વાજ્યાનમાં વીરવિજયજી અને શુભવિજયજીનો એહવાલ વંચાય છે અને યુસમાં આંગી રચાવવામાં આવે છે. અને ખીજે દીવસે પુનઃ ભણાવવામાં આવતાં પોસાતી જમાડ-વામાં આવે છે.

૧૯ કવિ દલપતરામ ડાહ્યાશાઈએ વીરવિજયજીની રચેડી થુળીમદ્રની શીયળવેલ વાંચીને વીરવિજયજીના કવિ થણા માટે ઘણો સારો અભીપ્રાય બતાવ્યો હતો.

૨૦ એકવાર તપગચ્છના શ્રીપુત્ર્ય દેવેન્દ્રસૂરિએ વીરવિજયજીને ઉપાધ્યાયની પદવી આપવાને મરજી બતાવી પણ વીરવિજયજીએ નમ્રતાપુર્વક એવો જવાબ દીધો કે “ હું એ પદ્વીને લાયક નથી. ”

૨૧ એકવાર કોઈ ગામનો શ્રાવક આનંદધનજી માહારાજના પદોનો અર્થ આનંદધનજીના હેતુ પ્રમાણે કરે છે એવી વાત વીરવિજયજીને કોઈએ કહી ત્યારે તેઓ એવું બોલ્યા કે—પદનો અર્થ વિદ્વાન માણસ કરી શકે પણ કર્તાના હેતુ મુજબ કરે છે એની ખાત્રી થાય નહીં. ખીજે રોજ એ શ્રાવકને વીરવિજયજીએ “ શહેજાનંદી શીતળ સુખ ભોગીતો ” એ પદથી શરૂ થએલુ પો-

તારું બનાવેલું સ્તવન અર્થ કરવા આપ્યું. પેલા શ્રાવકથી એ સ્તવનનો અર્થ થઈ શક્યા નહીં એટલુંજ નહીં પણ કીયા પ્રભુનું એ સ્તવન છે તે પણ તે બતાવી શક્યો નહીં. પછી તેને વીરવિજયજીએ કહ્યું કે—“ મારા સ્તવના સ્તવનનો તમે અર્થ પણ ના કરી શક્યા તો—મારા હેતુની વાતતો તમારા સમજવામાં આવેજ શેની, અને એજ રીતે આનંદધનજીના પદનો અર્થ તમારી શુદ્ધિ અનુસાર તમે કરો જારા, પરંતુ કર્તાના હેતુ મુજબ તમે એ અર્થ દર્શો છે એમ મનાય નહીં. ”

૨૨ ઉપરની ત્રણે વાતો મગનલાલ વખતચંદને મોહોડેથી મેં સાંભળી હતી તેઓ વીરવિજયજીના પરમ રાગી હતા અને એમના ચરિત્રની હકીકત સારી પેઠે બાણતા હતા એટલુંજ નહીં પણ તે તેમણે લખી પણ હતી પરંતુ તે હવે હાથ આવતી નથી.

૨૩ મુનિગજ મહારાજ વીરવિજયજી એક રત્નપુરજ અને સારા રશીલા કવિ હતા. એમની કવિતામાં પદ લાવણ્યતા ઘણી સરસ છે; અને વાંચનારના ચિત્ત રંજન કરી નાંખે છે.

૨૪ વીરવિજયજીને સંસ્કૃત-ભાગધી (પ્રાકૃત) અને ગુજરાતી ભાષાઓનું જ્ઞાન ઉત્તમ પ્રકારનું હતું. જૈન શાસ્ત્ર અને બ્રાહ્મણ શાસ્ત્રના તેઓ ઉડા અભ્યાસી હતા.

આગમ વિરૂદ્ધ એમણે પરપણા ક્યાંતુ જણાયુ નથી. એ મના ગ્રંથોમાં સૂત્ર સિદ્ધાંત અને પ્રમાણીક પુરૂષોના વચનની સાખ્યો જરૂર પડે ત્યાં આપેલી છે. અને એ સાખ્યો ઉપરથી તુલના થઈ શકે છે કે એમણે ઘણા ઘણા ગ્રંથો વાંચેલા હતા. વિશેષાવશ્યકની મોટી ટીકા એમણે સભા સમક્ષ વાખ્યાનમાં વાંચી હતી. અને તે વખતના શ્રોતાઓમાં કેટલાક સારી બુદ્ધિવાળા અને જૈનાગમના વાકેફગાર હતા તે વીરવિજયજીના જ્ઞાનની પ્રસંશા કર્તા. વીરવિજયજી દીર્ઘ દષ્ટીવાળા અને વિશાળ વિચારના હતા. ખરેખાત તેઓ ગિતારથ હતા. સંઘમાં જઘડા રગડા પડે એવું કામ એમના હાથે થયું નથી. પુર્વાચાર્યોની નીતી, રીતી એમણે જાળવી રાખી હતી. એમની કારકીર્દીમાં મોટા મોટા ધર્મના કામ કરનારા શ્રીમંત શ્રાવકો એમની સલાહ બહુ કીમતી ગણીને એમની તરફ પુર્ણ પુજ્યભાવ રાખતા હતા. વીરવિજયજીના સહકાળીક નામાંકિત પંડિત અને કવિ રૂપવિજયજી હતા. એ બન્ને એક બીજાના પ્રતિસ્પર્ધિ હતા ખરા; પણ બન્ને વિદ્વાન હોઈને એક બીજા તરફ વિવેક અને મર્યાદાથી વર્તતા હતા. બીચારવાથી મને એમ લાગે છે કે એ બન્ને મહાન પુરૂષોની પ્રતિસ્પર્ધાએ જૈન મંડળને ઘણો લાભ કર્યો છે. કોઈ જાતની ગ્રંથ રચના વીરવિજયજીની પ્રસિદ્ધ થઈ કે રૂપવિજયજીએ જાણ્યે નવો ગ્રંથ બાહાર પાડ્યોજ છે.

આમ ઘણી ફેરા બન્યુ હતુ. આ બંને પંડિતો પુનઃ
વીગરે ઓછવના પ્રસંગે અચાનક એકઠા મળતા તો બ્રાતૃ-
ભાવથી વર્તતા. અને તેથી બહુ રળીઆમણુ દેખાતુ. અ-
દપણ સાધુ વીગરે જેમ એક બીજાની અદેખાઈ કરે છે
તેમ આ બંને પંડિતોએ કર્યું નથી.

મુનિ નેમસાગરજી માહારાજ જ્યારે પ્રસિદ્ધિમાં
આવ્યા ત્યારે અમદાવાદ, પેથાપુર, મેસાણા, વીસનગર,
વડનગર વીગેરે સ્થળના શ્રાવકોમાં જે તડ ઉભા થયા
જેવુ બન્યું હતું, એ માહારાજની પ્રકૃતિ બોલવામાં આ-
કળી હતી અને તેઓ વીરવિજયજી વીગરે સંવેગ પક્ષના
કેટલાક સાધુઓનુ જેમ તેમ ઘસાતું બોલતા તેથી એવો
માઠો બનાવ શ્રાવક મંડળમાં થયો હતો. હાલતો એ
નેમસાગરજી સંબંધીનુ કાંઈ દેખાતુ નથી. નદીએ પુર
આવ્યુ અને વહી ગયુ. એ વખતની બધી કાહાણી યથા-
સ્થિત કેહેવા જેવાં સાધન નથી તેમ તે કેહેવામાં માલ
પણ નથી. નેમસાગરજી માહારાજના મુખ્ય ચેલા રવી-
સાગરજી માહારાજને એકવાર આ સંબંધી બધી બીના
સંભળાવવા મેં વીનંતી કરેલી ત્યારે પોતે ના કહી અને
વધારે એમ કહ્યું કે હાંકયો અમ્મી ઉઘાડવામાં કાંઈ સાર
નથી. નેમસાગરજી માહારાજે જે કેટલીક બાબતોમાં ચા-
લતી રીતીથી ઉલટુ ચલાવેલુ તે વીશે વીરવિજયજી કેહેતા
કે તે નભવાનુ નથી અને ખરે તેમજ બન્યું છે આ

ખીના સુબાજી રવચંદભાઈ જેચંદના કેહેવાથી હું બાણું છું.

૨૫ વીરવિજયજી મહારાજે પ્રાદ્યાણ ધર્મ છોડી પોતાનો જન્મારો સફળ કર્યાની સાથે શ્રી માહાવીર પ્રભુનું શાસન દીપાવ્યામાં મણા રાખી નથી; અને ભવિ પ્રાણીઓના લાભને અર્થે બહુ કીમતી વારસો પોતે મુકી ગયા છે. એ વારસો એમના અમુલ્ય ગ્રંથોમાં સંક્રમેલુ શ્રીકાર જ્ઞાન છે. તા. ૨૮ ઓક્ટોબર સને ૧૯૦૮ અંવત ૧૯૬૫ ના કાર્તિક સુદ ૩ વાર જુધ. મુકામ અમદાવાદ.

લી. ગીરધરલાલ હીરાભાઈ.

શ્રી

પરિશિષ્ટ ૧.

શ્રી વીરવિજયજી માહારાજના રચેલા ગ્રંથો

જેમાં સંવત છે તે.

- ૧ શ્રી ગોડીપાર્શ્વનાથજીનાં હાળીઆં. ગ્રંથાવતિ (ખંભાત)
સંવત ૧૮૫૩ જેઠ સુદ ૫ સોમવાર
- ૨ અઠાણું બોલનું સ્તવન સં. ૧૮૫૫ માગસર વદ ૧૦
- ૩ વીરપ્રભુનું ૩૫ વાણીનું સ્તવન સંવત ૧૮૫૭ આસો
વદ ૦))
- ૪ મુરસુંદરીનો રાસ. રાજનગર-અમદાવાદ સં. ૧૮૫૭
આવણ સુદ ૪ ગુરુવાર
- ૫ શુભવિજયજીના અમદાવાદમાં આવકનાં નામસુચક ગુ-
હળી સંવત ૧૮૫૮ અસાઠ સુદ ૧૪ થી તે સંવત
૧૮૫૬ ના કોરતક સુદ ૧૪ ના વચેના સમયમાં રચેલી.
- ૬ અષ્ટપ્રકારી પુજા. રાજનગર સંવત ૧૮૫૮ ભાદરવા સુદ
૧૨ ગુરુવાર
- ૭ નેમનાથજીનો વીવાહલો. રાજનગર સંવત ૧૮૬૦ ના
પોષ વદ ૮
- ૮ શુભવેલી-રાજનગર. સં. ૧૮૬૦ ચૈત્ર સુદ ૧૧

- ૬ યુગીભદ્રની શીયલવેલ. રાજનગર સંવત ૧૮૧૨ પોસ
સુદ ૧૧ ગુરુવાર
- ૧૦ દશાર્ણભદ્રની સઝાય. લીમડી સંવત ૧૮૬૩ મેરતેરસ
ગુરુવાર પોસ સુદ ૧૩
- ૧૧ ચોમાશી દેવ. રાજનગર સં. ૧૮૬૫ અસાડ સુદ ૧
- ૧૨ અખયનિધિ તપનુ સ્તવન. સં. ૧૮૭૧ શ્રાવણ વદ
- ૧૩ સિદ્ધાચળનુ સ્તવન સં. ૧૮૭૩
- ૧૪ ચોસઠ પ્રકારી પુળા. રાજનગર સંવત ૧૮૭૪ અખય
ત્રીજ વૈશાક સુદ ૨
- ૧૫ સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનુ સ્તવન. સંવત ૧૮૭૭ માગસર
વદ ૧
- ૧૬ સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનુ સ્તવન. સંવત ૧૮૭૮ ફાગણ
વદ ૧૩
- ૧૭ પીસ્તાળીસ આગમની પુળા. રાજનગર સં. ૧૮૮૧ મૌવ
અગીઆરસ માગસર સુદ ૧૧
- ૧૮ અધ્યાતમ સારનો ટળો. સં. ૧૮૮૧ ચૈતર સુદ ૧૫
- ૧૯ વીમળાચળનુ સ્તવન નવાણું જાત્રાનુ. સંવત ૧૮૮૪
માહા સુદ ૧૧
- ૨૦ બાર વ્રતની પુળા. રાજનગર સં. ૧૮૮૭ આસો વદ ૦))
- ૨૧ શેઠ મોતીસાના ભુંઝખળાના ઢાળીયાં. સંવત ૧૮૮૮
આસો સુદ ૧૫

- ૨૨ પંચકલ્યાણક પુજા. રાજનગર સંવત ૧૮૮૬ અખય
ત્રીજ વૈશાક સુદ ૩
- ૨૩ શેઠ મોતીસાની અંજનસીલાકા. શ્રેત્રુંજનીનાં ઢાળીયાં
સંવત ૧૮૯૩
- ૨૪ ધમ્મીલ કુંવરનો રાસ. રાજનગર સંવત ૧૮૯૬ શ્રાવણ
સુદ ૩
- ૨૫ માહાવીરસ્વામીનુ ૨૭ જાવનુ સ્તવન. ૧૯૦૨ શ્રાવણ
સુદ ૧૫
- ૨૬ ચંદ્રશેખરનો રાસ. રાજનગર સંવત ૧૯૦૨ આસો
સુદ ૧૦
- ૨૭ શેઠ હઠીસંઘ કેસરીસંઘની અમદાવાદની અંજન સી-
લાકાનાં ઢાળીયાં. સંવત ૧૯૦૩
- ૨૮ શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈના ઉભી સોરઠના સંઘના ઢા-
ળીયાં. સં. ૧૯૦૫ માહા સુદ ૧૫ બુધવાર
- ૨૯ કુરણીકનું સામેયુ.
- ૩૦ પ્રશ્ન ચીંતામણી.

સમજાતી—ઉપર રાજનગર વીગેરે શહેરોના નામ લખ્યાં
છે, ત્યાં એ ગ્રંથ પુરો રચાયેલો; અને જે સંવત
છે, તે ગ્રંથ પુરો થયાનો સમજવાનો છે.

શ્રી.

પરિશિષ્ટ ૨.

શ્રી વીરવિજયજી માહારાજનાં રચેલાં પરચુરણ
સ્તવનો વિગેરેની અનુક્રમણીકા—અને જેના
અંત્યે સંવત નથી તે સંજાયો.

- ૧ શ્રી ગણધરની સંજાય—સ્તવનાવળી ગીરધરલાલની લ-
ખાવેલી તેનું પાનુ ૧ ગાથા ૭
- ૨ દસ શ્રાવકની સંજાય ગાથા ૬ પાનુ ૧૫
- ૩ સદ્ગુરુ ગાથા ૬ પાનુ ૧૫-૧૬
- ૪ સંકેતનંદી આત્માની સંજાય. ગાથા ૧૧ પાનુ ૨૧-૨૨
- ૫ વૈરાગની સંજાય—“ સુણ સોદાગર જે દીલકી ખાત હ-
મેરી ”—ગાથા ૬ પાનુ ૨૩-૨૪
- ૬ મુહુપતીના ૫૦ જોલની સંજાય ગાથા ૬ પા. ૨૪-૨૫
- ૭ સમકીતની સંજાય—ગાથા ૧૧ પાનુ ૩૦ “ સમકિતના
પંચ લેદ એ, સુણન્યૌ સનન લોકરે ”
- ૮ સામાયકના ૩૨ દોષની સંજાય ગાથા ૬ પાનુ ૪૬-૫૦
“ શુભ શુર ચરણે નામી સીસ ”

૯ મિચ્છા દુક્કઠ સઝાય ગાથા ૧૪ પાનુ ૫૯-૬૦ “ ગુરુ
સનમુખ રહી વિનય વિવેકે ”

૧૦ રહેનેમી સઝાય ગાથા ૧૩ પાનુ ૬૨-૬૩ “ રહેનેમી
રાબુલ દીયર ભોબાઈ ”

ચૈત્યવંદન.

૧ માહાવીરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન ગાથા ૩ પાનુ ૧-૨ “ વ-
ર્ધમાન જગદીસરૂ ”

૨ ચૌદસે ખાવન ગણધરનું ચૈત્યવંદન ગાથા ૬ પાનુ ૧૭-૨૮
“ ગણધર ચઢિરાસી કહ્યા ”

૩ સિદ્ધાચળ ચૈત્યવંદન ગાથા ૭ પાનુ ૩૨ “ સિદ્ધાચળ
શિખરે ચઢી ”

૪ ખાવન જિનાલય ચૈત્યવંદન ગાથા ૩ પાનુ ૬૨ “ શુદ્ધિ
આહમ ચંદ્રાનન ”

૫ પબુસણ ચૈત્યવંદન ગાથા ૯ પાનુ ૬૩ “ પર્વપબુસણ
ગુણનિલો ”

સ્તવન.

૧ શ્રી સીમંધીર જિન સ્તવન ગાથા ૧૨ પાનુ ૬ “ ગુણ
નિધિ સાહેબ વંદીએ ”

૨ સદરહુ ગાથા ૮ પાનુ ૧૦
“ ગુણ અનંત અનંત ખિરાજે ”

- ૩ ચૌત્રીસ ૩૪ અતિશયાન્વિત સીમંધીર જિન સ્તવન ગાથા ૧૫ ઢાળ ૩ કળસ પાનુ ૧૬-૨૦ “ સીમંધીર તુજ મિલને ”
- ૪ શ્રી સીમંધીર જિન સ્તવન ગાથા ૮ પાનુ ૧૦ “ધ્યાનમાં ૩ રે જિનરાજ સિયા મે ધ્યાનમાં ”
- ૧ સિદ્ધચક્ર સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૭-૮ “ અતિશય ચઉતિસ શોભતા ”
- ૨ સદરહુ ગાથા ૧૦ પાનુ ૮ “ સકળ સુરા સુર વંદ્ય નમીજે ”
- ૧ સિદ્ધનુ સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૩૦ “ સિદ્ધ જગત શિર શોભતા ”
- ૧ શ્રી રીખવદેવ સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૮-૯ “નાભિન-રેંદનો નંદન વંદિએરે ”
- ૨ સદરહુ ગાથા ૭ પાનુ.૩૫-૩૬ “ઉભો રહેને હો જીરો ”
- ૧ સિદ્ધાચળજીનુ સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૨૮ “ જિતારી અભિશ્રહ લીધો ” સંવત ૧૮૭૩ ના માગશર વદ ૧૩ ને રોજ બત્રા કર્યા મતલબનુ સ્તવન છે
- ૨ સિદ્ધાચળજીનુ સ્તવન ગાથા ૬ પાનુ ૪૬ “મન તનના મેળા કરી લેને ”

- ૩ સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૫૧-૫૭ “શી-
તળ વર સિદ્ધાચળ છાયા ”
- ૧ સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન ગાથા ૧૫ ગીરધરલાલના બાપ
હીરાભાઈના હાથની લખેલી ચોપડીમાં પાને ૪૫૦
“ વિવેકી વિમળાચળ વસીએ ”
- ૨ સદરહુ ગાથા ૬ સદર પાનુ ૪૫૬ “સુહ-
કર સિદ્ધાચળ શેરી ”
- ૩ સદરહુ ગાથા ૭ સદર પા. ૪૬૩
“ વિમળાચળ વિમળા પાણી ”
- ૧ શ્રી સંભવજિન સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૨૩ સ્તવનાવ-
ળીનું “ મનમોહન લાગે છેલડીજી ”
- ૧ શ્રી સુવિધિનાથજીનું સ્તવન ગાથા ૨૧ પાનુ ૨૧ સદર
“ ગુણવંત સગુણા સ્વામી ”
- ૧ શ્રી વીમળજિન સ્તવન ગાથા ૮ પાનુ ૬૧ સ્તવનાવળીનું
“ સ્વામી વિમળ વિમળજિન નામે ” (સારંગ શબ્દ
આ સ્તવનમાં ઘણા છે)
- ૧ શ્રી શાંતિજિન સ્તવન ગાથા ૬ પાનુ ૧૭ સદર “તુમ
દેખત અમ આસ્ય ફલીરી ”
- ૧ શ્રી નેમી ગીત ગાથા ૩ પાનુ ૨૬ સદર “ શ્રી નેમી-
નાથ વદનકી શોભા ”

- ૨ સદરહુ ગાથા ૭ પાનુ ૨૬ સદર “ તોરણુ
આઈ કયું ચલેરે ”
- ૩ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૭ પાનુ ૩૦-૩૧ સદર “ સુણો
સખિ સજ્જન ના વિસરે ”
- ૪ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૮ પાનુ ૩૪ સદર “ સખી
શ્રાવણુની છટ ઉજળી ”
- ૫ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૩૫ સદર “ દરસન
દીઠે દીલડાં ઠરિયાં ”
- ૬ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૫૮ સદર “ પિઉછ
ચાલ્યા પાછા વળીરે ”
- ૭ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૬૧-૬૨ સદર “ મત
જાઓ મત જાઓ મત જાઓ રાજ ”
- ૮ શ્રી પાર્શ્વનાથજી સ્તવન ગાથા ૬ પાનુ ૨૨-૨૩ સદર
“ મન મીઠડી મુરતી ખ્યારી વશીયા ”
- ૯ સદરહુ ગાથા ૯ પાનુ ૫૭ સદર “ હીતકર
પાસ જિનેસર દેવ સેવકરણુ મન ઉલ્લસ્યો ”
- ૧૦ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથનુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૪૦-
૪૧ સદર “ સહજનંદિ શીતળ સુખ ભોગી તો, હુરિ
હુખ હુરિ ઇશતાવરી ”
- ૧૧ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથનુ સ્તવન ગાથા ૭ પાનુ ૪૮
સદર “ સારકર સારકર સ્વામી સંજેશ્વરા ”

૫ ભાલાપાર્શ્વનાથનું સ્તવન ગાથા ૬ પાનું ૧૦-૧૧ સદર
“જ્ઞાનાગર અરિહા શંભુ નિરિહા”

૬ ગોડીપાર્શ્વનાથનું સ્તવન ગાથા ૫ પાનું ૧૧ સદર
“ વામાનંદન જિનવર ગોડી ”

શ્રી ચિંતામણુ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ગાં ૭ ગીરધરલા-
લના બાપ હીરાભાર્ષના હાથની લખેલી ચોપડીમાં
પાને ૭૪૮ (સંવત ૧૮૮૬ ના શ્રાવણ સુદ ૧૨ નું
લખેલું તે ઉપરથી ઉતારેલું એવું હીરાભાઈએ નુધી
રાખેલું છે) “પ્રેમે ગાવોરે શ્રી ચિંતામણુ પાસ”

૧ શ્રી વીરજિન સ્તવન ગાથા ૫ પાં ૧૩-૧૪ સ્તવના-
વળીનું “રશિયા શ્રી અરિહંત પ્રભુ ભગવંત નમો-
સ્તુતેરેલો ”

૨ શ્રી વીરજિન સ્તવન-આમલકી કોડાનું ગાથા ૬ પાં
૩૬ “માતા ત્રિસલા નંદ કુમાર”

૩ શ્રી વીરજિન સ્તવન-જન્મ કુંડળીનું ગાથા ૧૦ પાં
૪૮-૪૯ “ સેવધિ સંચ ઉઘેરિયા ”

૪ શ્રી વીરજિન સ્તવન-દીવાળીનું ગાથા ૭ પાં ૬-૭
“જય જિનવર જગ હિતકારીરે”

૫ સદરહું સદર ગાથા ૭ પાં ૭
“ સઠળ સુરામુર સેવિત સાહેબ ”

- ૬ શ્રી વીરજિન સ્તવન-પીસ્તાળીસ આગમનુ ગાથા ૧૫
પા. ૧૪-૧૫ “ મુજ વંદન નંદન ત્રિશલારો ”
- ૭ શ્રી વીરજિન સ્તવન-સમોસરણુ ગાથા ૧૫ પા. ૫૮-૫૯ “ દરશને નયન ઠરાવજો જિણુંદજી ”
- ૧ સાધારણ આંગી વર્ણન સ્તવન ગાથા ૫ પા. ૬-૧૦
“ આંગી ચંગી આજની મુખ લહિએરે ”
- ૨ વૈરાગનુ સ્તવન ગાથા ૬ પા. ૨૬-૩૦ “ કાયા ધરી
છે કારમીરે પ્રભુ દલમાં ધરીએ ”
- ૩ સાધારણ ખ્યાલ સ્તવન વૈરાગનુ ગાથા ૩ પા. ૨૫
“ સાંવસે દિલગા પ્રાણી ”
- ૧ વસંત સ્તવન-નેમેશ્વર રાજુલનુ ગાથા ૧૧ પા. ૧૧-
૧૨ “ આયો વસંત હસંત સહેલી ”
- ૨ વસંત સ્તવન-સુમતિનાથનુ ગાથા ૭ પા. ૨૩ “ સાચા
દેવ ભજન મન કરહો ”
- ૩ વસંત સ્તવન-વીરપ્રભુનુ અલંકારીક ગાથા ૧૪ પા. ૩૨-૩૩ “ ચૌદ સહસ મુનિ ભણીજ વેપારી ”
- ૪ સર્વાર્થસિદ્ધ સ્તવન ગર્ભિત રીષભદેવ સ્તવન વસંત
ધ્રુવાર ગાથા ૧૨ પા. ૫૫-૫૬ (મોતી વીરો) “ સમ-
કિત પામી દસ ભવ વામી ”

- ૫ વસંત-વાસુપુત્ર સ્વામી સ્તવન ગાથા ૭ પાં ૫૬
“ ચંપા બાગસી ચંપા વાસસી ”
- ૬ વસંત-હોરી-નેમેશ્વર સ્તવન ગાથા ૬ પાં ૨૮-૨૬
“ શીવાનંદનકું હુરિ ગોરી ”
- ૧ વીસ સ્થાનક સ્તુતિ ગાથા ૪ પાં ૧૮ “ પુષ્પે ગૌ-
તમ વીર જિજ્ઞાસા ”
- ૨ શ્રી સીમંધીર સ્તુતિ ગાથા ૪ પાં ૨૦-૨૧ “ શ્રી
સીમંધીર દેવ સુહંકર ”
- ૩ શ્રી સિદ્ધચક્ર સ્તુતિ ગાથા ૧ પાં ૨૧ “ સિદ્ધચક્ર
નમી પુણ્ય થુણીએ ”
- ૧ છપત્તદિગકુમરી રાસકોડા ગાથા ૧૭ ઢાળ ૨ પાં
૫૩-૫૪ “ માતાજી તુમે ધન્ય ધન્યરે ”
- ૧ શ્રી પાર્શ્વનાથજીની લાવણી ગાથા ૧૦ પાં ૨૫-૨૬
“ સુણે સયણ એસે સાંઈ સલુણે ”
- ૨ શ્રી થુળીભદ્રજીની લાવણી ગાથા ૬ પાં ૩૪-૩૫
“ સુણે સખીરી રંગ મેહેલમાં મેં પ્રીરતીતી દીવાની ”
- ૧ આરતી-પાર્શ્વનાથજીની ગાથા ૬ પાં ૨૬ “ આરતી
કીજે પાસકુમરકી ”
- ૧ રંગણાંકીતં ૬૩૬ અક્ષરાત્મક કાવ્યં પાં ૩૩-૩૪
- ૧ નવ અંગ પુજના દુહા ગાથા ૬ પાં ૩૬-૩૭

- ૨ સિદ્ધાચળ ખમાસમણુ દુહા પા. ૪૫-૪૬-૪૭ ગા. ૩૬
- ૩ અક્ષયનિધિ તપ ખમાસમણુવિધિ દુહા ગાથા ૨૬ પા૦ ૪૪-૪૫
- ૧ દીવાળી પુજનના દુહા
- ૧ શુભીનાદ નાટક પા. ૩૭-૩૮-૩૯ “ પાકલિપુરનો રાગિયો, નંદ નરેસર નામ ”
- ૧ વર સ્વામીનાં કુલકાં ગાથા ૮ પા૦ ૩૬ “ સળિરે મેં કોતક દિહું ”
- ૧ હરીઆળી ગાથા ૬ પા૦ ૩૬-૪૦ “ ચેતન ચેતો ચ-તુર ચળોલા ”
- ૧ નેત્રીનાથ રાણમતી ૧૨ માસ ગાથા ૧૮ પા૦ ૫૦-૫૨ “સળિ તોરણુ આઈ કંત ગયા નિજ મંદીરે ”
- ૧ હીત શિક્ષા છત્રીસી ગાથા ૩૬ પા૦ ૫૧-૫૨-૫૩ “સાંભળજો સન્નન નર નારી ”
- ૧ સિદ્ધચક્ર ગુંડળી ગાથા ૧૨ પા૦ ૬ “ આવો સળિ સંજમિયા ગાવા ”
- ૨ ભગવતીસૂત્રની ગુંડળી ગાથા ૭ પા૦ ૧૬ “વીરજી આ-ચારે ગુણશિલ ચેત્ય મોઝાર ”
- ૩ ૨૮ લખ્ધીની ગુંડળી ગાથા ૬ પા૦ ૧૮-૧૯ “ગણધર શ્રી ગૌતમ પ્રભુરે ”
- ૪ પયુસળની ગુંડળી ગાથા ૬ પા. ૨૦ “જીરે લલિત વચનની ચાતુરી ”

- ૫ શુંહળી-મુનિની, ગાથા ૬ પા. ૨૬-૨૭ “મુનિવર મા-
રમમાં વસિયા ”
- ૬ શુંહળી શુરની ગાથા ૫ પા. ૨૬-૨૭ “ચરણ કરણસ્થ
શોભતા ”
- ૭ શુંહળી સુકતની ગાથા ૬ પા. ૨૭ “ સુકત તરનીરે
વેલિ વધારવારે ”
- ૮ શુંહળી સાધુજીની ગાથા ૬ પા. ૨૭ “ જ્ઞાનદિવાકર
શોભતા ”
- ૯ શુંહળી દરદુરંકની ગાથા ૮ પા. ૪૭ “રાજગૃહી વન
ખંડ વિચાલ ”
- ૧૦ શુંહળી મુનિની ગાથા ૭ પા. ૪૭-૪૮
- ૧૧ અષ્ટાંગ યોગ શુંહળી ગાથા ૭ પા. ૫૩ અથવા જ-
યંતિ પ્રશ્નની શુંહળી “સુદિતા મુની મંડલિએ વસ્યા ”
- ૧૨ શુંહળી અંખડ તાપસની ગાથા ૬ પા. ૫૪-૫૫
“ અરિહા આયારે ચંપા વનકે મેદાન ”
- ૧૩ પશુસણની શુંહળી ગાથા ૫ પા. ૫૫ “ સખિ પર્વ
પશુસણ આવિયા ”
- ૧૪ શુંહળી ગાથા ૬ પા. ૬૦-૬૧ “ ચતુરા ચતુરી
ચાલસ્યુરે ચલી ચોખે ચીરે ”
- ૧૫ જયંતી પ્રશ્ન શુંહળી ગાથા ૬ પા. ૫૭-૫૮ “ચિતહર
ચોવીસમે બિનરાજ ”

સમાપ્ત.

